

[Chr. Christensen]

te disse initiativer, og jeg håber, regeringen vil medvirke positivt hertil.

Vi vil et samfund, hvor unge familier kan give deres børn et godt og et trygt hjem. Velværd og trivsel i et samfund beror ikke alene på økonomi, men i højere grad på medansvar og medbestemmelse og medleven. Mennesket må ikke fastlåses i den tiltagende materialisme. Vi vil arbejde for et samfund, der er rigt på sande livsværdier, et samfund, hvor det er godt at være menneske. Hermed kan vi også være med til at opfylde statsministerens ønske om at forbedre livsvilkårene i vort samfund, så den enkelte kan få en meningsfyldt og varieret tilværelse.

Et sådant samfund bygges efter vor opfattelse bedst op på vor tusindårige kristne kulturarv. Derfor må vi bryde den negative linje fra U 90, hvor der ses helt bort fra det kristne værdigrundlag i skolen. Vor kristne kulturarv, kærlighed og respekt for hjemmet og egenskaber som pligtfølelse og ansvarsfølelse må være bærende for skolen, hvis den igen skal blive et sted, hvor børn, forældre og lærere trygt kan færdes. Skoleloven må tages op til revision både med hensyn til skolens målsætning og med hensyn til kundskabsniveau, og vort tidligere fremsatte lovforslag om afgangsprøver på begge niveauer i 9. klasse vil blive genfremsat snarest.

Jeg er enig med statsministeren i, at problemerne omkring de 16-19-åriges uddannelse trænger sig stærkt på. Den voldsomme tilgang til gymnasiet må begrænses, bl. a. ved at gøre den praktiske uddannelse mere attraktiv. Disse uddannelsers teoretiske og praktiske indhold må styrkes, så de kan give tilstrækkelig baggrund for ansættelse inden for handel, håndværk og industri m.v., men også give mulighed for videre uddannelse inden for disse områder. Derigennem kan vi også bedre fastholde gymnasiets kundskabsniveau.

Studiestøtten må også afklares. Den må overføres fra statsgaranterede bank- og sparekasselån til statslån. Støtten må ydes som lån, der er afdragsfri og rentefri i studietiden, og så må den tildeles alle studieberettigede uanset forældrenes indkomst. Støtten skal tilbagebetales, dog sådan at det tilbagebetalingspligtige beløb ikke forrentes, men pristalsreguleres, således at det, der tilbagebetales, i købekraft svarer til det modtagne.

Statsministeren sluttede sin redegørelse i går med at sige, at vi her fra folketinget må handle sådan i det, der nu forestår, at borgerne kan have tillid til, at byrderne vil blive fordelt på en socialt rimelig måde. Det er en forpligtelse, sagde statsministeren, vi alle må tage alvorligt. Og han fortsatte:

»Det er her i folketinget, de afgørende beslutninger skal træffes. De kan kun træffes, hvis der er stærk vilje til samarbejde.«

Jeg er enig med statsministeren i disse betragtninger, og kristeligt folkeparti er parat til at tage udfordringen op.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet tager gerne mod regeringens udstrakte hånd om samarbejde med alle ansvarsbevidste partier. Meningen med regeringens udspil, der jo indeholder en række socialdemokratiske mærkesager, må være ønsket om en fri forhandling og gennemførelse ved skiftende flertal. Men så må også andre partier, herunder retsforbundet, fremføre vore krav og ønsker.

Hr. Ole Vig Jensen mente at kunne fortolke regeringens erklæring som udtryk for, at man vil afvise skiftende flertal, men det står der faktisk ikke. Der står – og det kan godt læses som et ønske – at det vil være af betydning, at der skabes et bredt parlamentarisk grundlag for den økonomiske politik, men det er jo ikke en afvisning af skiftende flertal, men et ønske fra regeringen. Dertil kommer, at f. eks. dagbladet Aktuelt valgnatten skrev, at nu skulle der arbejdes og regeres med skiftende flertal. At Aktuelt så i dag, 14 dage efter, skriver nærmest det modsatte, kan jo være udtryk for, at det måske var en god idé af regeringen med de skiftende standpunkter også at satse på skiftende flertal.

Endelig kan man sige, at et bredt parlamentarisk grundlag kan jo skabes – vi er meget imod det, men det kan skabes – af firkløverpartiet og regeringen, det er 126 mandater bag indkomstpoltikken, og der kan også skabes et bredt parlamentarisk grundlag for indgreb mod jord- og ejendomsspekulationen med 103 mandater til anden side. I begge tilfælde ligger der altså et bredt parlamentarisk flertal bag ved det, som altså efter åbningstalen skulle være væsentlige elementer i regeringens politik. På den måde kan rege-